

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος πρῶτον ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια ἑκατόσια ὀγδοῖντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζῃ βρῆκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἑβδομάδα—μόνο μιά φορά θά βγαίῃ,
κι' ὅταν ἔχω ἑξηνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῇς —δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θά ἔχουμε τεφτέρια —ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ —ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς'στὼν φόρων τὴν ἀντάρα—κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιά δανάρα
Κι' ὅς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει—εἰδ' ἄλλῃς δὲν μᾶς μέλει.

Ὅκτὼ τοῦ Δεκεμβρίου.
μνήμη τοῦ Πατακίου.

Νούμερο σαράντα ἑξή,
πολὺ ἄργησε νὰ βρῆξῃ.

Ἀποφίς κοινωνικὴ σὲν ἱεφορετικῇ.

Ἡ βουλὴ συνεδριάζει κάθε ἡμέρα τακτικά,
ὁμοσχέδια μεγάλα καὶ πολὺ σημαντικά
ὡς φέρον, δαμαλίδος καὶ κινίνου καὶ τελαῶν,
ὅλα τοῦτα γιὰ τοῦ ἔθνους τὸ πολύτιμον καλόν.
Τοῖκούπης εἰς τὴ μέση νέα δάνεια πετᾷ,
καὶ ὁ Θόδωρος φωνάζει μ' ὅλα του τὰ δυνατά.

Παυλὶα, χλιαρότης καὶ γαλήνη ἵστη βουλῇ,
ὡς χαρτόσημο δὲ μέραις ὁ Δραγούμης ὁμιλεῖ,
ὡς σφυρίζουν καπνοφάνται εἰς τὰ πάλκα τὰ ὑψηλά,
καὶ τὰ μάγια τῶν πατέρων γλυκὺς ὕπνος τὰ σφαλᾷ,
ὡς Ροζοῦ ἀπουσιάζει, ὁ Σταμούλης κυνηγᾷ,
ὡς ἱσυχάζει τὸ κουνδοῦνι τοῦ κυρίου Καλλιγᾷ.

Οἱ τὴν ἀποφίς περιμένουν ἡ πρωτοχρονιὰ νάρθη,
ὡς ἡ κυκλοφορία, καθὼς λέγουσιν, ἀρθῇ.
Οἱ τὴν ἀποφίς ἱσυχάζουν μὲ αὐτὸ προσωρινῶς,
ὡς ὅλο λάμπει ὁ γαλάζιος τῆς Ἀθήνας οὐρανός.
ὡς ἡ λιακάδα τοὺς πολίτας εἰς περίπατον καλεῖ,
καὶ κανένας δὲν πηγαίνει οὔτε ὧρα ἵστη βουλῇ.

Ὁ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὅπως πάντα, ζωηρά,
ὡς πίνει, σεργιανίζει καὶ χορεύει μὲ χαρά.
ὡς ὅτε μέσ' ἑστῇς Ναυρχίδες, πότ' ἐδῶ καὶ πότ' ἐκεῖ,
ὡς ζωὴ χαριτωμένη, τί ζωὴ βασιλική!
ὡς ὅλο νεῖατα κι' ὁμορφάδες, κότα πῆτα καὶ χορός,
καὶ διαβαίνει μ' ἐπισκέψεις καὶ μὲ γλέντια ὁ καιρὸς.

Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, γιὰ τὸ δάνειο ἔμιλυν,
καὶ ληστὰς καὶ χρεωκόπους τοὺς Ῥωμηοὺς ἀποκαλοῦν,
ἀλλ' οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων δὲν εἰξεύρουν Ἀγγλικά,
καὶ κανεὶς γιὰ τέτοια λόγια δὲν παράζεται κακὰ.
Μόνο τὸν Ῥωμηὸν διαβάζουν καὶ καπνίζουν νασγιλέ,
κι' ἔτσι πάνε εἰς τὸν βρόντο τόσαι ξένοι προσβολαί.

Ἡ Αὐστρία ἐπισήμως βεβαιώνει ἐν σιγῇ
ὡς ἡ γῆ τῶν Μακεδόνων ἰδική μας εἶναι γῆ
καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας εἶπε ὡς ἔμορξε νὰ ζῇ
καὶ ὁ Ἕλλην ἐν ἀγάπῃ μὲ τὸν Βούλγαρον μαζί.
Τέλος πάντων ἵστην Ἑλλάδα ὅλα θάλλθουν βολικά,
ἡ Ἑλλὰς θὰ βασιλεύῃ, ἡ Ἑλλὰς μας θὰ νικᾷ.

Ὁ Βοσσερ μετὰ τῶν δύο σοβαρῶν τοῦ ἱπποτῶν
κάμνει ὅλο ἐπισκέψεις ἵστην γενναῖον μας στρατόν
ἔλαβε τὴν πρώτην δόσιν εἰς καμπόσα μεροῖτα,
κι' ὅλον ἐν διοργανώσεσι μὲς ἵστην νοῦ του μελετᾷ.
Μουφλουζεύει κάθε πάγκα καὶ καθένα μαγαζί,
κι' ὁ στρατὸς διοργανοῦνται καὶ ὁ στόλος μας μαζί.

Τὰ Χριστούγεννα μυρίζουν, πλησιάζουν ἑορταί,
κι' ἑτοιμάζονται νὰ φύγουν οἱ χρυσοὶ μας βουλευταί.
Μὲ ρουσφέτια ἵστης ἀγκάλας τῆς φαμίλιας τῶν πετοῦν
καὶ γιὰ souvenirs ὀπίσω κι' ἄλλους φόρους παραιτοῦν,
κι' ἡ πατρίς ἀποσταμένη ἀπὸ πλοῦτη καὶ τιμὰς
στεφανόνη τὸν Τοῖκούπην, τὸν Δεμάθαν τῆς, κι' ἐμᾶς.

